

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
19. september 2012

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 245 (Alm. del – §) af 23. maj 2012 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse arbejdsudbudseffekten ved at hæve pensionsalderen til 68 år over en treårig periode fra 2016-2019.

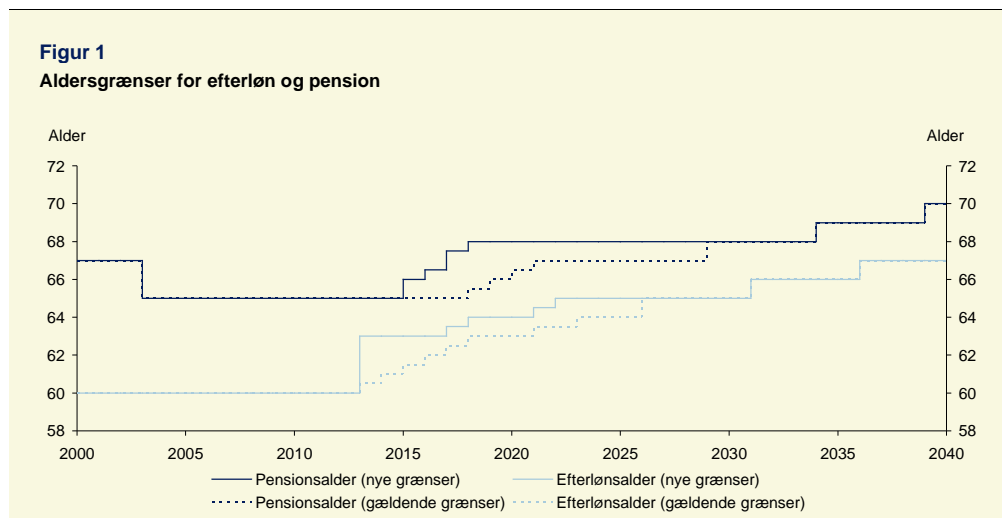
Svar

Hvis folkepensionsalderen hæves gradvist til 68 år fra 2016 til 2019 vil arbejdsudbuddet skønsmæssigt stige med ca. 48.000 personer i 2020. Det vil forbedre den strukturelle primære offentlige saldo med ca. 12 mia. kr. i 2020 (2012-niveau).

Det lægges til grund for beregningen, at folkepensionsalderen fra 2019 til 2030 forbliver på 68 år, og at den herefter følger den nuværende indekseringsmekanisme. Dvs. efter 2030 er folkepensionsalderen som ved gældende regler.

En stigning i pensionsalderen fra 2016 vil (med en efterlønperiode på 5 år som nu) betyde, at efterlønsalderen skulle være hævet 5 år tidligere fra 2011. Det er oplagt ikke muligt. I beregningerne er det antaget, at den første ændring i efterlønsalderen kan ske i 2014, hvor aldersgrænsen øges med 3 år til 63 år. Det betyder, at personer, der blev eller bliver 60 år i 2011-13 og som er gået eller går på efterløn i de år, vil få mere end 5 år på efterløn, før de når pensionsalderen.

Endvidere antages det i beregningerne, at efterlønsalderen derudover hæves, således at det mulige antal år med efterløn er 5 år frem til og med 2017. Herefter hæves efterlønsalderen med ½ år i hhv. 2018 og 2019 og igen i 2022 og 2023, så antallet af år på efterløn mindskes til tre (som ved gældende regler), jf. figur 1.

Efterlønsalderen svarer fra 2027 til den gældende efterlønsalder under den nuværende indekseringsmekanisme.

Under disse forudsætninger vil der på langt sigt ingen virkning være på arbejdsudbuddet i forhold til, når folkepensions- og efterlønsalderen stiger med den nuværende indekseringsmekanisme. Virkningen på den finansielle holdbarhed er skønnet til knap 1 mia. kr. svarende til ca. 0,05 pct. af BNP (2012-niveau).

En stigning i folkepensionsalderen til 68 år i 2019 vil medføre en meget skæv mulighed for at være på efterløn og pension blandt forskellige generationer, jf. tabel 1. Fx vil de personer, der fylder 60 år i 2012, først nå folkepensionsalderen i 2020 og dermed få mulighed for en efterlønsperiode på 8 år.

Tabel 1

Efterløns- og folkepensionsalder med nuværende aftale og med hævnning af folkepensionsalderen til 68 år i 2019

Generation	Nuværende efterlønsalder	Nuværende folkepensionsalder	Nuværende antal år på efterløn	Ny efterlønsalder	Ny folkepensionsalder	Nyt antal år på efterløn
1950 1. halvår	60	65	5	60	65	5
1950 2. halvår	60	65	5	60	65	5
1951 1. halvår	60	65	5	60	66,5	6,5
1951 2. halvår	60	65	5	60	68	8
1952 1. halvår	60	65	5	60	68	8
1952 2. halvår	60	65	5	60	68	8
1953 1. halvår	60	65	5	60	68	8
1953 2. halvår	60	65	5	60	68	8
1954 1. halvår	60,5	65,5	5	63	68	5
1954 2. halvår	61	66	5	63	68	5
1955 1. halvår	61,5	66,5	5	63,5	68	4,5
1955 2. halvår	62	67	5	64	68	4
1956 1. halvår	62,5	67	4,5	64	68	4
1956 2. halvår	63	67	4	64	68	4
1957 1. halvår	63	67	4	64	68	4
1957 2. halvår	63	67	4	64	68	4
1958 1. halvår	63	67	4	64,5	68	3,5
1958 2. halvår	63	67	4	65	68	3
1959 1. halvår	63,5	67	3,5	65	68	3
1959 2. halvår	64	67	3	65	68	3
1960 1. halvår	64	67	3	65	68	3
1960 2. halvår	64	67	3	65	68	3

Anm.: Afkortningen af antallet af år på efterløn fra fem til tre år med $\frac{1}{2}$ år ad gangen i hhv. 2018, 2019, 2022 og 2023 påvirker generationerne anderledes med de forudsatte aldersgrænser end med de gældende regler. Det skyldes, at afkortningen sker ved en højere efterlønsalder og derved for en ældre generation, hvor det blandt andet antages at flere er gået på førtidspension mv. inden de når den højere efterlønsalder.

Kilde: Danmark i arbejde, Udsigterne for dansk økonomi frem mod 2020 og egne beregninger.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon